

4. NEDELJA MED LETOM, 28.1.

7.00: živi in + farani

9.00: + Elizabeta in Jože PUŠNIK

Bogu in Materi Božji v zahvalo za 89. godovni dan

10.30: + Jože MEHLE, 30. obl (Reka)

+ Pavel MASTNAK, 6. obl., in Hermina

V tednu od 23. do 27. januarja. je reden verouk.

V času do svečnice še pri bogoslužju prepevamo božične pesmi. Tudi jaslice še krasijo naše domove in svetišča. Na svečnico bo pri vseh mašah blagoslov sveč. Nekoč je bila blagoslovljena sveča in blagoslovljena voda v vsakem domu, na vsem poznanem mestu. Blagoslovljeno vodo so uporabljali v nevarnostih bližajočih se neurij, bila pa je tudi pri roki, da so se pokrižali pri odhodu na daljšo pot. Starši so z njo blagoslovili tudi otroke pri vsakodnevnih daljših poteh. Zato so mnogi domovi meli ob podbojih vrat hišne kropilnike. Na svečnico blagoslovljena sveča je bila pri skoraj vsaki hiši v primeru smrtne nevarnosti. Umirajočemu so jo prižgano pridržali v roki. Ta obred slovesa je vedno spremljala glasna molitev zbranih okrog umirajočega, v družinskem okolju. Prižgana sveča v rokah umirajočega je ljudem toliko pomenila, da so si jo šli sposoditi tudi k sosedom, če je, največkrat zaradi težkih finančnih razmer niso premogli. Simbolni pomen prižgane sveče v rokah umirajočega se namreč nanaša na prošnjo pri pogrebnem obredu: *Gospod, daj rajnemu večni pokoj in večna luč naj mu sveti. Naj počiva v miru! Amen!* Sveče se uporabljajo tudi pri bogoslužju. Za vse leto jih blagoslovimo na svečnico.

Da bi v naših domovih še našli prostor za blagoslovljeno vodo in blagoslovljeno svečo vas že pred praznikom svečnice nanjo opozorimo. Kdor bo želel, bo lahko sveče za blagoslov dobil tudi pred mašo v zakristiji.

Maše v prihodnjem tednu

3. NEDELJA MED LETOM, 21.1. krstna nedelja

7.00: živi in + farani

9.00: + Neža, Franc PUŠNIK in Leopold BREČKO (Sp. Rečica)

10.30: + Alojz, Julijana, Pavla GUNZEK, Ivan, Angela

ULAGA ter Jože KAMNIKAR

+ Ivanka in Karl KRAJNIK

PONEDELJEK, 22.1., sv. **Vincencij**, diakon., mučenec

7.30: za modrost srca

Franciška VELIGOŠEK, 30. dan

TOREK, 23.1., sv. **Henrik Suzo**, duh., dominikanec

18.00: + Rafael KRAŠOVEC, 1. obl.

Bogu in Materi Božji zahvala za zdravje
in priprošnja za naprej

+ Ljudmila DEŽELAK, 8. dan

SREDA, 24.1., sv. **Frančišek Saleški**, škof, c. uč.

7.30: + Angela DERMOTA

+ Pavla KOZMUS

ČETRTEK, 25.1., **Spreobrnjenje apostola Pavla**

18.00: + Franciška KRAŠOVEC

+ Sandi ZALOKAR, 30. dan

+ Martina, 3. obl., in Janez SREBOT

18.30: srečanje Alfa - 3

PETEK, 26.1., sv. **Timotej in Tit**, škofa

7.30: + Ana HRASTNIK

18.00: + Avguštin ŽIKOVŠEK

+ Vinko in Jože ŽELEZNIK

SOBOTA, 27.1., sv. **Angela Merici**, dev., ust. uršul.

18.00: + Silvo VIPOTNIK, 30. dan

+ Marjana GLAVICA, 1. obl.

+ Janez PUŠNIK

MARTINOVA LILIJA

21. januar 2018 leto 10, št.: 04

Konkreten sad ekumenizma: Taizejska skupnost v Franciji in ekumenska srečanja mladih

Taizé je majhna vas v vzhodni Franciji. V njej poleg ostalih prebivalcev živi tudi ekumenska skupnost redovnih bratov, ki skozi vse leto sprejemajo mlade in pripravljajo srečanja, ki se jih poleti udeleži več tisoč mladih na teden.

Taizejska skupnost je nastala med drugo svetovno vojno; v obdobju, ko se je ravno zaradi preizkušenj rodilo nekaj velikih pobud. Ena od teh je Skupnost bratov iz Taizéja, ki je ravno zaradi izkušnje vojne iskala odgovor na vprašanje, kako živeti spravo med narodi in različnimi krščanskimi skupnostmi. S tem je veliko pomagala pri postavitvi skupnih evropskih temeljev. Ustanovitelj skupnosti, brat Roger, je bil ob začetku vojne mlad fant, star 25 let. Živel je v Švici, ki so ji grozote vojne sicer prizanesle. Ker je bil veren človek, ga je ob začetku vojne prizadelo zlasti dejstvo, da se med seboj pobijajo kristjani, ki so prvi poklicani k medsebojni ljubezni. Da bi sam naredil nekaj proti rastočemu sovraštvu, se je preselil v Francijo, v vasici Taizé kupil hišo ter začel v njej sprejemati begunce, zlasti Jude. Po koncu vojne so se mu pridružili še nekateri drugi fantje in skupaj so ustanovili redovno skupnost, ki je uresničevala dva preprosta namena: zbirati se pri skupni molitvi in pomagati najbolj potrebnim. Tudi v sami Cerkvi si je taizejska skupnost v vseh letih po drugi svetovni vojni prizadevala za ekumenizem. Sad tega je, da so danes med brati tako protestanti kot katoličani, srečanj pa se udeležujejo mladi iz različnih krščanskih cerkvenih tradicij – katoliške, protestantske in pravoslavne.

Mnogi mladi so brate spraševali, kako izkušnjo, ki so jo doživeli v Taizéju, živeti v domačem okolju. Kot odgovor na to vprašanje so se bratje leta 1978 odločili, da bodo v času božičnih in novoletnih praznikov začeli pripravljati srečanja v enem od večjih evropskih mest. Po smrti brata Rogerja so se bratje odločili zbirati mlade tudi na mednarodnih srečanjih in jim tako približati evangeljsko oznanilo.

Tako od leta 1978 bratska skupnost iz Taizeja organizira

t. i. evropska srečanja mladih, ki vsako leto potekajo od 28. 12. do 1.1. v enem od večjih evropskih mest.

Kako v praksi izgledajo srečanja?

Tako, da v mesto pride okoli 20 000 mladih iz vse Evrope, ki jih prebivalci iz mesta ter širše okolice sprejmejo v svoje domove. Konkretno domačini mladim odstopijo postelje, kavče ali sobe, kjer se za nekaj dni namestijo mladi. Taizejski bratje pa v sodelovanju z lokalnimi župnijami – tako protestantskimi, kot katoliškimi pripravijo program: vsako jutro se mladi in domačini zberejo v župnijskih cerkvah na skupnih molitvah (za taizejsko molitev so značilni posebni spevi in premišljevanje Božje besede), sledijo pogovorne skupine, kjer po 12 ljudi iz različnih držav deli izkušnje in poglede na določeno temo, nato sledi prosti čas, namenjen spoznavanju mesta, opoldanska molitev, t. i. delavnice, ko na različnih koncih mesta spoznaš tamkajšnjo kulturo, zgodovino, pomembne osebnosti, umetnost ... Nato sledi deljenje hrane, ko po posebnem sistemu nekaj sto prostovoljcev v eni uri razdeli hrano 20 000 udeležencem, ki jo nato pojejo na tleh v kaki bližnji dvorani. Ob koncu dneva pa sledi skupna večerna molitev, ko na dveh mestih – po velikih halah ali športnih dvoranah po 10 000 mladih skupaj poje, moli, posluša Božjo besedo, prisluhne nagovoru brata Aloisa, trenutnega priorja Taizejske skupnosti, ki je na zadnjem srečanju v Baslu dejal:

»Odnesimo torej s tega srečanja v Baslu še zadnjo besedo: vsako človeško bitje je ustvarjeno za veselje in veselje ni dar, ki bi ga zadrževali zase, treba ga je deliti. Veselje, ki ima svoj vir, svoj izvir v božji ljubezni, veselje, ki nikdar ne razočara, je skrivni vir zaveze v prid drugim, ki nikoli ne bo oslabela, nikoli spodletela.«

Vsakič znova je nagovarjajoče, koliko ljudi se odloči in za novoletne praznike odide na romanje, da lahko skupaj z drugimi mladimi iz Evrope moli za mir in edinost kristjanov. Mladi lahko tu osebno spoznavajo različne veje krščanstva in tamkajšnjo kulturo, kar mlade bogati in krepi – nisem edini, ki verujem v Kristusa!

Kaj sploh je (ne)edinost kristjanov?

Edinost je želja mnogih kristjanov: za ponovno združitev različnih krščanskih Cerkva. Skozi zgodovino Cerkve smo se kristjani zaradi človeških slabosti in zgodovinskih dogajanj žal razdelili. Poznamo dva ključna razkola: 1. L. 1054 se vzhodna Cerkev loči od Rima - nastanek pravoslavne Cerkve. 2. V 16. st., v času Martina Lutra nastane več protestantskih Cerkva.

Sklep molitvene osmine za edinost kristjanov

V ČETRTEK, 25. januarja 2018, bo v celjski stolnici slovesno bogoslužje ob sklepu Svetovne molitvene osmine za edinost kristjanov. Ob 18. uri bo somaševanje, ki ga bo vodil celjski škof Stanislav Lipovšek, nato bo ob 18.45 ekumenska molitev za edinost kristjanov, pri kateri skupaj s predstavniki Katoliške Cerkve sodelujejo še škof Evangeličanske Cerkve v Sloveniji in evangeličanski duhovnik iz Murske Sobote, superintendent Evangelijske Cerkve v Sloveniji, Milan Duduković, arhijerejski namestnik in paroh Srbske pravoslavne Cerkve v Celju, ter duhovnika Srbske pravoslavne Cerkve. Pri bogoslužju pojeta vokalno-instrumentalna skupina Stolne župnije Celje in vokalno instrumentalna skupina Evangeličanske župnije Muska Sobota.

Papež Frančišek je decembra na srečanju s predsednikom Svetovne Evangeličanske zveze dejal: "Gorivo ekumenizma je molitev!" Katoličani še moramo poleg naših osebnih prošenj na Boga obračati tudi z nameni celotne Cerkve, v tem primeru: "O Bog, pomagaj nam, da bi bili vsi kristjani spet eno!"

Potrudimo se in še naprej molimo za edinost kristjanov:

O Bog, ki si nas po svetih bratih Cirilu in Metodu poklical k edinosti vere, zedini vse kristjane v svoji sveti Cerkvi. Naj bomo v češčanju troedinega Boga vsi narodi na zemlji združeni, kakor so združeni božji izvoljenci v nebesih. Tega te prosimo po zasluženju Jezusa Kristusa, po priprošnji prečiste Device Marije, svetega Cirila in Metoda, svetega Leopolda Mandiča in vseh svetnikov. Amen. Oče naš, Zdrava Marija in Slava Očetu ...